

திராவிட இயக்க இதழ்கள் - தென்னகத் தலைவன்!

வெளியிட்டார்.

இந்த இதழுக்குத் தனியே அட்டைப் படம் இல்லை. இதழின் முகப்பிலேயே கட்டுரைகள் பிரசுரமாகி இருக்கின்றன. இதழின் தலைப்பில் அண்ணாவின் கோட்டோவியம் அமைந்திருந்தது. மேலும், 'தம்பி! உள்ள உயிர் ஒன்றுதான். அது போகப் போவதும் ஒரு தடவைதான். அது விடுதலைப் பணிக்குப் போவதிலேதான் நான் பெருமைப்படுகிறேன்' என்ற அண்ணாவின் கூற்று இடம்பெற்றுள்ளது. திராவிட இயக்கச் சிந்தனைகளைப் பறைசாற்றும் படைப்புகள், தலையங்கம், இலக்கியக் கட்டுரைகள், வெண்பா போட்டி, கேள்வி பதில் உள்ளிட்ட பல விஷயங்களைத் தாங்கி வந்தது இந்த இதழ்.

இந்த இதழைத்தான் பின்னாளில், கே.ஏ.மதியழகன் அவர்கள் பெற்று, முதலில் வார ஏடாகவும், பிறகு நாளேடாகவும் நடத்தினார்.

ந.வினோத்குமார்

திராவிட இயக்க அடையாளங்களை,
நடைமுறைகளைப் பற்றி விளக்கும்
'திராவிட மரபு' தொடர் இது...

‘தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, கட்சி மாநாடு என்றாலே அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்துகின்ற மாநாடுதான். மற்றவை எல்லாம் பஞ்சாயத்துக் கூட்டம்’ என்று சொல்லும் அளவுக்குத்தான். அளவிலும் கருத்திலும் மிகப் பிரமாண்டமானவை, நம் கழகம் நடத்தும் மாநாடுகளே.

தி.மு.க. நடத்திய முதல் மாநாடு, திருச்சியில் நடைபெற்றது. அது மாவட்ட மாநாடு. அந்த மாநாடே மாநில மாநாட்டுக்கு இணையான பிரமாண்டத்தோடு நடைபெற்றது. அது குறித்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதியிருக்கும் இந்தச் சித்திரத்தைப் பாருங்கள்...

“மாவட்ட மாநாட்டுக்கான கொட்டகை அமைக்கப்பட்டுவிட்டது. மறுநாள் மாநாடு. முன்னாள் மாலை சென்று பார்க்கிறேன். பசியுடன் உள்ள பெரும்புலி தன் அகன்ற வாயைத் திறந்து கொண்டிருப்பது போல, கொட்டகை காட்சி அளிக்கிறது.

“சாம்பு”

“என்னண்ணா?”

“பந்தல்... கொட்டகை”

“அவசரத்தில் போட்டது. இவ்வளவுதான் முடிந்தது”

மாநாடுகளும் குடும்பங்களும்!

“இவ்வளவுதான் முடிந்ததா? என்ன விளையாடு கிறாய்? இவ்வளவு பெரிய கொட்டகையை ஏன் போட்டாய்? யார் போட சொன்னது? இவ்வளவு பெரிய கொட்டகைக்கு ஆட்கள் எங்கிருந்து கொண்டு வந்து குவிப்பது? நாளைக்கு இதிலே கால் பகுதிக்குக் கூட தோழர்கள் வருவார்களோ இல்லையோ? இவ்வளவும் நாளைக்கு காலியாக இருக்குமே! எப்படி அந்த அவமானத்தைத் தாங்குவது! என்ன வம்பு செய்துவிட்டாய் சாம்பு?”

ஆனால், அண்ணா பயந்தது போல் நடக்கவில்லை. மாறாக, மாநாட்டுப் பந்தலுக்கு அடங்காமல் கூட்டம் குவிந்தது. அந்த முதல் மாவட்ட மாநாடு மட்டுமல்ல, அதற்குப் பிறகு கழகம் நடத்திய ஒவ்வொரு மாநாட்டிலும் கூட்டம் அலைகடலெனத் திரண்டு கொண்டே இருக்கிறது. அதன் சமீபத்திய அலையைத்தான் இளைஞர் அணி இரண்டாவது மாநாட்டில் நாம் பார்த்தோம்.

இந்த மாநாடுகள் அனைத்திலும் ‘உடன்பிறப்பு கள்’ தங்கள் குடும்பங்களுடன் கலந்துகொண்டனர். முன்பெல்லாம், மூன்று நான்கு நாட்களுக்கு மாநாடுகள் நடக்கும். அப்போதெல்லாம், ஒரு

பக்கம் தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளைத் தொட்டில் கட்டி தூங்க வைக்க, இன்னொருப் பக்கம் விடிய விடிய உணவு தயாராக, வேறொரு பக்கம், மாநாட்டு உரைகள் குறித்து விவாதங்கள் களைகட்ட, அந்த மாநாடுகளில் புதிய நண்பர்கள் கிடைத்து, தங்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்கு வரன் கிடைத்து, பிறகு உறவாகி என எத்தனையோ குடும்பங்கள் கழகக் குடும்பங்களாகி இருக்கின்றன.

காலமும் குழலும் மாறி வரும் இந்த நாட்களில், மாநாடுகள் நடைபெறும் நாட்கள் குறைந்திருக்கலாமே தவிர, மாநாட்டுக்கு வரும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை குறைய வில்லை. ஆமாம்... தி.மு.க. என்பது குடும்பங்களின் கட்சிதான்! அரசியல் மாநாடுகள் என்றால், அதில் கட்சிக்காரத் தொண்டர்கள் மட்டும்தான் கலந்துகொள்வார்கள் என்ற நிலையை மாற்றி, அவற்றைக் குடும்ப நிகழ்வுகளாக மாற்றியது என்கிற விதத்தில், கழகத்தை வீடுகளுக்குள் எடுத்துச் சென்ற அந்த மரபைத் தொடங்கியது தி.மு.க.தான்!

...அடையாளம் அறிவோம்.

மிருதங்கம். இதைப் பற்றி மிக விரிவாகவும், கள ஆய்வுகளுடனும், துறைசார் நிபுணர்களுடைய நேர்காணல் களுடனும் இந்நூலில் கிருஷ்ணா பதிவு செய்துள்ளார்.

இந்நூலின் மூலம் மிருதங்கம் தயாரிக்கும் குடும்பங்களின் வரலாறும், அவர்கள் இந்தத் தொழிலில் அடைந்த சரிவுகளும், அவற்றிலிருந்து கற்ற பாடங்களும் அநேக நேரத்தில் கர்நாடக சங்கீதத்தில் இருந்து இவர்கள் விலக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளதையும் அறியலாம். குறிப்பாக, மிருதங்கம் தயாரிக்கும் தலித் கிறித்துவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் சாதி என்ற ஒற்றைக் காரணத்தால் பெரிய அளவில் பொருளாதார ரீதியில் மேன்மை பெற்றவில்லை.

“மிருதங்க வித்வான்” என கொடுக்கப்படும் அங்கீகாரம் அதனை வடிவமைக்கும் தயாரிப்பாளனுக்குக் கொடுக்கப் படுவதில்லை என்பதை வருத்தமாகப் பதிவு செய்கிறார் நூல் ஆசிரியர் டி.எம். கிருஷ்ணா. பிறப்பால் ஒரு பிராமணரான டி.எம்.கிருஷ்ணா, சொந்த சமூகத்தை விமர்சனமற்றவராகவும் அணுகியுள்ளார். அவர் கொண்டுள்ள இந்தப் பக்குவம்தான் சாதி-மத ஆதிக்க சக்திகளால் அவர் எதிர்க்கப்படுவதற்கும் காரணமாக இருக்கிறது. இந்த நூல் காலச்சுவடு பதிப்பகத்தால் ‘செபாஸ்டியன் குடும்பக் கலை’ என்ற தலைப்பில் தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பெரியாரைப் பற்றி கிருஷ்ணா பாடியதால் ‘கர்நாடக சங்கீதத்தின் புனிதம் கெட்டுவிட்டது’ என்று சொல்பவர்கள், மிருகத் தோலால் செய்யப்படும் மிருதங்கத்தை வாசிப்பதால், கர்நாடக சங்கீதம் தீட்டாகிவிட்டதா என்பதையும் சொல்ல வேண்டும். சொல்வார்களா...?

...வாசிப்போம்.

குடும்பம் தஞ்சாவூரைப் பின்புலமாகக் கொண்டது. பின்னாளில் அவரது குடும்பம், மிருதங்கத் தயாரிப்பு சாம்ராஜ்யமாக உருமாறியதால், இந்நூலின் பெயரும், SEBASTIAN & SONS: A BRIEF HISTORY OF MRDANGAM MAKERS என்றே அமைந்துள்ளது.

மிருதங்கம் தயாரிப்பவருக்கும்- வாசிப்பவருக்கும் இடையே இருந்த சாதிய முரண்பாடுகளை, பிற்காலத்தில் நகரமயமாத லாலும், நவீன மயத்தின் காரணமாகவும் அது எவ்வாறு மாற்றம் அடைந்தது என்பதையும் செபாஸ்டியன் குடும்பத்தின் கதையோடு பிணைத்துள்ளார் நூலாசிரியர் ‘சங்கீத கலாநிதி’ டி.எம். கிருஷ்ணா. இந்த உற்பத்தி உறவு முறையில் பெரியார் கண்ட திராவிட இயக்கத்தின் தாக்கத்தையும் அவர் ஓர் இடத்தில் பதிவுசெய்கிறார்.

மிருதங்கத்தின் தயாரிப்பு முறை மிகவும் கடினமானது. மனித உழைப்பை உறிஞ்சி எடுக்கக் கூடியது. அதே சமயத்தில் கலை வேலைப்பாடுகளால் ஆனது. தரமான பலா மரக் கட்டைகளைச் சேகரித்தல், மாட்டுத்தோல் மற்றும் ஆட்டுத்தோல் பதப்படுத்தல், அவற்றை தோல் கயிற்றின் மூலம் இணைத்தல், பிறகு சத்தத்துக்கு ஏற்ப முறைப்படுத்த்தல் எனச் சிக்கலான தயாரிப்பு முறையை வேண்டி நிற்கும் வாத்தியம்

பிறப்பால் ஒரு பிராமணரான

டி.எம்.கிருஷ்ணா, சொந்த சமூகத்தை

விமர்சனமற்றவராகவும்

அணுகியுள்ளார்.

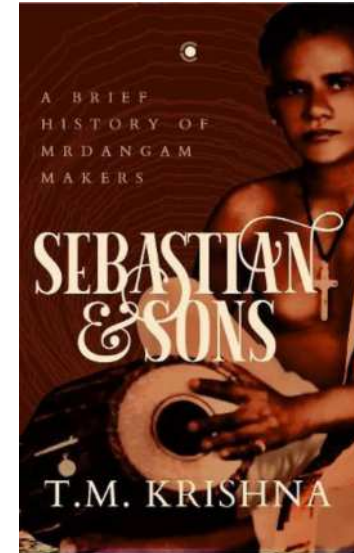
கௌதம் ராஜ்

4

“புத்தகத்தில் உலகைப் படிப்போம், உலகத்தையே புத்தகமாய்ப் படிப்போம்” என்றார் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர். அப்படி சுயமரியாதை-சமத்துவம்-சமூக நீதி நிரம்பிய உலகைப் படிக்க, படைக்க அவசியமான புத்தகங்களை வாரந்தோறும் அறிமுகம் செய்கிறது இந்தப் பகுதி...

கர்நாடக சங்கீதம் என்றாலே, ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர்தான் நினைவுக்கு வருவார்கள். அத்தகைய கர்நாடக சங்கீதத்துக்கு மெருகூட்டும் இசைக் கருவிகள், பல்வேறு சமூகத்தினரின் பங்களிப்போடு தயாரிக்கப்படுபவை. கர்நாடக சங்கீதத்தில் வீணை, வயலின், புல்லாங்குழல், நாதுஸ்வரம், கடம் என பல்வேறு வாத்தியங்கள் இருந்தாலும், மிருதங்கம் தனிச்சிறப்புடையது. காரணம், அது தோல் வாத்தியம். மாட்டுத்தோல், ஆட்டுத்தோல் என இதன் மூலப்பொருட்கள் அனைத்தும் பார்ப்பனர்களால் தீண்டப்படாத பொருட்கள்.

மிருதங்கம் தயாரிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் தலித் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். பின்னாளில் இவர்கள் காலனிய ஆதிக்கத்தின் காரணமாகவும், சாதிய ஒடுக்குமுறையின் காரணமாகவும் கிறிஸ்துவ மதத்துக்கு மாறினார்கள். அதில் ஒருவர்தான் செபாஸ்டியன். அவரது

வைக்கப்பட்டுள்ளதையும் அறியலாம். குறிப்பாக, மிருதங்கம் தயாரிக்கும் தலித் கிறித்துவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் சாதி என்ற ஒற்றைக் காரணத்தால் பெரிய அளவில் பொருளாதார ரீதியில் மேன்மை பெற்றவில்லை.

“மிருதங்க வித்வான்” என கொடுக்கப்படும் அங்கீகாரம் அதனை வடிவமைக்கும் தயாரிப்பாளனுக்குக் கொடுக்கப் படுவதில்லை என்பதை வருத்தமாகப் பதிவு செய்கிறார் நூல் ஆசிரியர் டி.எம். கிருஷ்ணா. பிறப்பால் ஒரு பிராமணரான டி.எம்.கிருஷ்ணா, சொந்த சமூகத்தை விமர்சனமற்றவராகவும் அணுகியுள்ளார். அவர் கொண்டுள்ள இந்தப் பக்குவம்தான் சாதி-மத ஆதிக்க சக்திகளால் அவர் எதிர்க்கப்படுவதற்கும் காரணமாக இருக்கிறது. இந்த நூல் காலச்சுவடு பதிப்பகத்தால் ‘செபாஸ்டியன் குடும்பக் கலை’ என்ற தலைப்பில் தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

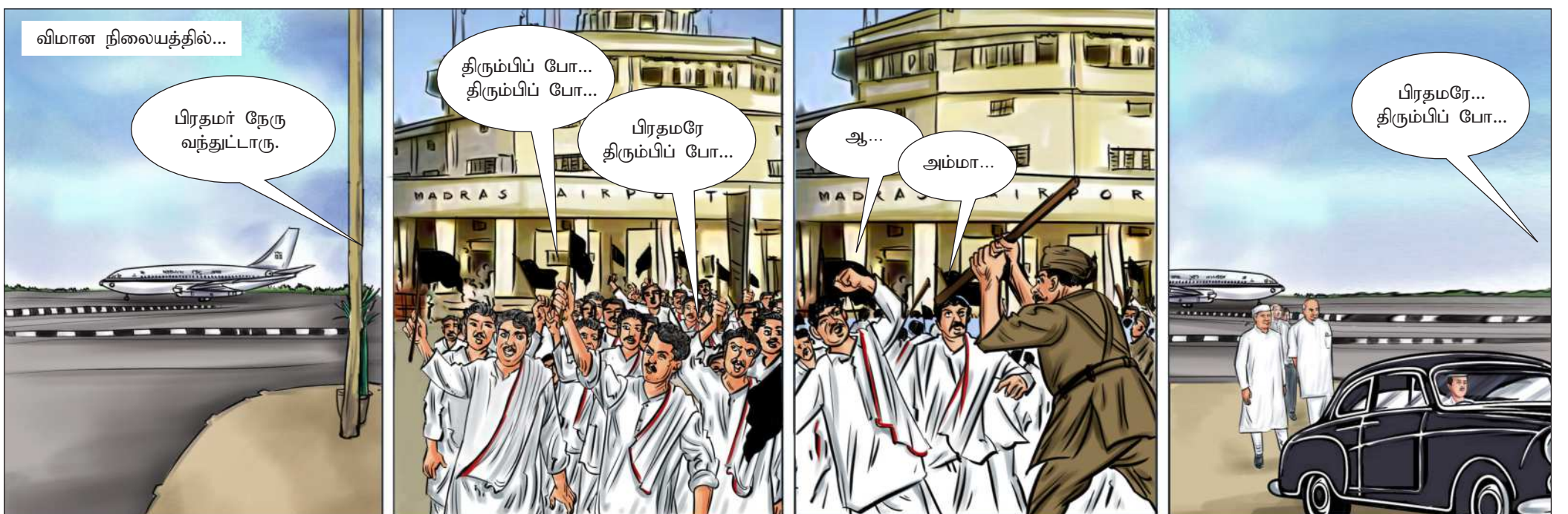
பெரியாரைப் பற்றி கிருஷ்ணா பாடியதால் ‘கர்நாடக சங்கீதத்தின் புனிதம் கெட்டுவிட்டது’ என்று சொல்பவர்கள், மிருகத் தோலால் செய்யப்படும் மிருதங்கத்தை வாசிப்பதால், கர்நாடக சங்கீதம் தீட்டாகிவிட்டதா என்பதையும் சொல்ல வேண்டும். சொல்வார்களா...?

...வாசிப்போம்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

429

எழுத்து:
கோவி.லெனின்
ஓவியம்:
கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்